

KAMMARRÄTTEN
I JÖNKÖPING

DOM

1996-02-06

Meddelad i
Jönköping

0000006

Sid 1 (4)

Avdelning 1
Mål nr 3573-1993

KLAGANDE

AAB

MOTPART

Skattemyndigheten

ÖVERKLAGAD DOM

Länsrätten i Örebro län

Datum

1993-03-29

S 951-89

Se bilaga A

SAKEN

Rörelse; avdrag för leasingkostnader hänförliga
till dotterbolag, m.m.
Underlag för vinstdelningsskatt
Inkomsttaxering 1988 i Kumla

AAB

(bolaget) yrkar att taxeringen skall fastställas i enlighet med taxeringsnämndens beslut och att underlaget för vinstdelningsskatt ändras i enlighet härmed. Till stöd för sin talan anför bolaget bl.a. följande. Bolaget har ett väl integrerat samarbete med dotterbolagen i Tyskland och Norge, som ger och är avsett att ge bolaget ytterligare avsättning för transporttjänster. Vad som kan kallas en stark förvärvskällegemenskap föreligger således. Det framstår som självklart att bolaget i och för sin rörelse tjänar på att det genom dotterbolagen även finns representerat i andra länder. Leasingkostnaden utgör bolagets egen kostnad, eftersom syftet var att bli konkurrenskraftigare på marknaden och vinna marknadsandelar även på hemmamarknaden i Sverige genom att ge dotterbolagen en större "kostym" än deras verksamhet be-

hövt under det aktuella beskattningsåret. Detsamma gäller den uteblivna räntedebiteringen. Det är inte ovanligt att kreditgivare för kortare eller längre perioder helt eller delvis avstår från att kräva låntagaren på avtalad ränta. Bolaget har gjort en affärsmässig bedömning vad avser räntedebiteringen, som inte har sin grund i den ekonomiska intressegemenskapen. Det tyska dotterbolaget har varit i behov av stöd, ett stöd som bolaget, för att nå konkurrensfördelar, skulle ha lämnat till en oberoende part i motsvarande situation. Bolaget hävdar i första hand att 43 § 1 mom. kommunalskattelagen (KL) ej är tillämplig och i andra hand, om regeln anses tillämplig, att det belopp för vilket beskattning skall ske är betydligt mindre än 278 055 kr.

Skattemyndigheten motsätter sig bifall till överklagandet.

DOMSKÄL

Leasingkostnader

Bolaget har såsom grund för att avdragsrätt för leasingkostnaderna skall föreligga angivit att bolagets och de aktuella dotterbolagens verksamhet varit så intimt förknippade med varandra att det reellt varit fråga om samma förvärvskälla samt att avdrag skall medges såsom för driftkostnad enligt 20 och 29 §§ KL.

Kammarrätten gör följande bedömning.

Bolaget och dotterbolagen utgör skilda skattesubjekt och deras respektive verksamhet kan därför inte utgöra en förvärvskälla. Inte heller i övrigt föreligger skäl att anse leasingavgifterna som en driftkostnad i bolagets rörelse. Såsom länsrätten funnit kan avdrag därför inte medges.

Räntefritt lån / kapitaltillskott

Skattemyndigheten har anfört att bolaget bör, med tillämpning av 43 § 1 mom. KL, påföras en beräknad ränta med belopp motsvarande den avdragna räntan om 278 055 kr. Här emot har bolaget invänt att det räntefria lånet reellt varit att jämställa med ett kapitaltillskott för att lösa dotterbolagets akuta finansiella problem.

Bestämmelsen i 43 § 1 mom. KL är en korrigeringsregel som skall förhindra transfereringar mellan företag i intresse-gemenskap av vinster från ett land till ett annat genom felaktig prissättning eller andra avtalsvillkor.

Bolaget har inte visat att dotterbolaget varit underkapitaliserat. Vidare får, med hänsyn till att dotterbolaget faktiskt betalat ränta inledningsvis, parternas avsikt anses ha varit att skapa ett gäldenärs- / borgenärsförhållande. Bolaget har i bokföringen behandlat lånet som just ett lån. Kammarrätten finner inte visat annat än att transaktionen är att bedöma som ett lån och inte som ett kapitaltillskott eller koncernbidrag.

Vad gäller tillämpningen av korrigeringsregeln i 43 § 1 mom. KL är i målet ostridigt att bolaget är i intresse-gemenskap med det tyska dotterbolaget samt att endast det svenska bolaget inom koncernen är skattepliktigt för inkomst här i riket. Frågan är nu om det har avtalats ekonomiska villkor som avviker från vad som skulle ha avtalats mellan två av varandra oberoende näringsidkare, s.k. armlängdspris, och om till följd härav inkomsten har blivit lägre än den annars skulle ha blivit.

Av förarbetena till 43 § 1 mom. KL enligt lydelsen från och med 1984 års taxering framgår att bevisbördan för att en avvikelse från den s.k. armlängdsprincipen beror på annat än intressegemenskap i princip lagts på näringsidkaren (prop. 1982/83:73, s. 11).

Bolaget har som skäl för att ränta ej debiterats uppgivit att det tyska dotterbolaget haft ekonomiska svårigheter samt varit i sitt "uppstartningskede". Underlåtenhet att ta ut ränta på lån kan i vissa fall tänkas förekomma även mellan två av varandra oberoende näringsidkare. Bolaget har emellertid inte gjort sannolikt att en näringsidkare utan intressegemenskap med dotterbolaget skulle ha avstått från att debitera ränta. Genom att inte debitera ränta har bolaget redovisat en lägre vinst. Vad bolaget anfört om att eventuell vinst i dotterbolaget skulle tas hem som utdelning samt att diverse samordningsvinster uppkommit föranleder inte någon annan bedömning än den länsrätten gjort beträffande förutsättningarna för tillämpning av 43 § 1 mom. KL. Överklagandet skall därför också i denna del lämnas utan bifall.

Bolaget har i kammarrätten även invänt mot storleken på räntebeloppet. Det är emellertid ostridigt att det aktuella beloppet är det som bolaget självt betalat i ränta. Skäl att ange ett annat räntebelopp har inte framkommit.

DOMSLUT

Kammarrätten avslår överklagandet.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B (formulär 1A).

